

του Πονηρού περιορίζεται μόνο στην οικογένειά του (στους δικούς του ανθρώπους). Μήπως παρατηρούν πώς ήταν η πορεία των πρώτων (τι σκέπτονταν και τι έκαναν οι παλιοί); Αλλά καμιά αντικατάσταση (στο σύστημα) δεν θα βρεις (ακολουθώντας) το δρόμο του ΑΛΛΑΧ. Και καμιά αλλαγή δεν θα βρεις (στη κατεύθυνση) που έχει ο δρόμος του ΑΛΛΑΧ.

44. Μα δεν ταξιδεύουν στη γη να δουν ποιο ήταν το τέλος (των λαών που έζησαν) πριν απ' αυτούς και που ήσαν ανώτεροι, σε δύναμη απ' αυτούς; Τίποτε ούτε στους ουρανούς, ούτε στη γη - δεν μπορεί, να αντιταχθεί στον ΑΛΛΑΧ. Πράγματι είναι Γνώστης (των πάντων) και Κραταίος.

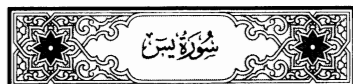
45. Κι αν ο ΑΛΛΑΧ ήθελε να τιμωρήσει τους ανθρώπους για ό,τι κέρδισαν, δεν θα άφηνε πάνω στη γαλήνη (της γης) τίποτε το ζωντανό. Κι όμως τους καθυστερεί (δίνοντάς τους αναβολή) για έναν ορισμένο χρόνο. Σαν φτάσει δε ο χρόνος τους, δεν θα έχουν καμιά αναβολή και τότε θα καταλάβουν ότι ο ΑΛΛΑΧ βλέπει όλους τους δούλους Του με πλήρη επίγνωση.

أَلَمْ يَلِدْ وَلَمْ يَكُن لَّهُ كُفُوًا أَحَدٌ
أَلَمْ يَكُن لَّهُ كُفُوًا أَحَدٌ
اللَّهُ تَحْوِيلًا ﴿١٣﴾

أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَكُنُوا أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَمَا كَانَ
اللَّهُ لِيُعْجِزَهُمْ مِنْ شَيْءٍ فِي السَّمَاوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ
إِنَّهُ كَانَ عَلِيمًا قَدِيرًا ﴿١٤﴾

وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللَّهُ النَّاسَ بِمَا كَسَبُوا
مَا تَرَكَ عَلَى ظَهْرِهِمَا مِنْ ذَاتِ بَرٍّ وَلَا كِنٍ
يُؤَخِّرُهُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى فَإِذَا جَاءَ أَجَلُهُمْ
فَاتَّكَفَّ اللَّهُ عَنْهُمْ وَإِنَّهُم لَكَاذِبُونَ ﴿١٥﴾

(36) Σούρα Για-Σιν (Για-Σιν συμβολικά γράμματα)

Στο όνομα του ΑΛΛΑΧ
του Παντελεήμονα, του Πολυεύσπλαχνου

1. Γι. Σ. = (Για, Σιν).

2. Ορκίζομαι στο Πάνσοφο Κοράνιο,

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ

وَالْقُرْآنِ الْحَكِيمِ ﴿١﴾

3. (οτι) στ' αλήθεια είσαι ένας από τους αποστόλους,

إِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٤﴾

4. (που βαδίζουν) στον Ίσιο Δρόμο.

عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٥﴾

5. Είναι μια Αποκάλυψη που έχει σταλεί (κάτω στη γη) από(Εκείνον) τον Παντοδύναμο, τον Πολυεύσπλαχνο,

نَزِيلَ الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ ﴿٥﴾

6. για να προειδοποιήσεις ένα λαό - που οι πατέρες του δεν έχουν προειδοποιηθεί γι' αυτό - και δεν προσέχουν (τις Εντολές του ΑΛΛΑΧ).

لِنُنذِرَ قَوْمًا مَّا أُنذِرُوا وَأُولَئِكَ فَهُمْ غَافِلُونَ ﴿٦﴾

7. Ο Λόγος (Μας) έχει επαληθεύσει για τους περισσότερους απ' αυτούς, γιατί δεν πρόκειται να πιστέψουν.

لَقَدْ حَقَّ الْقَوْلُ عَلَىٰ أَكْثَرِهِمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٧﴾

8. Και βάλαμε χαλινάρια στο λαιμό τους (που φτάνουν) μέχρι το σαγόνι, ώστε το κεφάλι τους να σηκώνεται (για να μη βλέπουν).

إِنَّا جَعَلْنَا فِي أَعْنَاقِهِمْ أَغْلَالًا فَهِيَ إِلَى الْأَذْقَانِ فَهُمْ مُقْمَحُونَ ﴿٨﴾

9. Και βάλαμε ανάμεσα στα χέρια τους (μπροστά τους) ένα φράγμα και από πίσω τους ένα φράγμα, και τους σκεπάσαμε (ολότελα), ώστε να μη μπορούν να βλέπουν.

وَجَعَلْنَا مِ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ سَدًّا وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَأَعْشَيْنَاهُمْ فَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ ﴿٩﴾

10. Το ίδιο είναι γι' αυτούς: είτε τους προειδοποιήσεις είτε δεν τους προειδοποιήσεις. (Οπωσδήποτε) δεν θα πιστέψουν.

وَسَوَاءٌ عَلَيْهِمْ ءَأَنذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٠﴾

11. Καλύτερα να συμβουλέψεις αυτόν που ακολουθεί το Μήνυμα και φοβάται - χωρίς να τον βλέπουν - τον Πανοικτίμονα. Κάνε τον να χαρεί για

إِنَّمَا تُنذِرُ مَنِ اتَّبَعَ الذِّكْرَ وَخَشِيَ الرَّحْمَنَ بِالْغَيْبِ فَبَشِّرْهُ بِمَغْفِرَةٍ وَأَجْرٍ كَرِيمٍ ﴿١١﴾

τη Συγχώρηση και τη γενναιοδωρη αμοιβή.

12. Εμείς βέβαια - θα δώσουμε ζωή στους πεθαμένους, και θα γράψουμε ό,τι έχουν προσφέρει κι ό,τι σημάδια άφησαν (πίσω τους), και κάθε πράγμα το έχουμε λογαριάσει σ' ένα Βιβλίο φανερά.

13. Ανάφερέ τους για παράδειγμα, (την ιστορία) των κατοίκων του χωριού, που το έφτασαν οι απόστολοι (του ΑΛΛΑΧ).

14. Όταν (στην αρχή) στείλαμε σ' αυτούς δύο (αποστόλους) τους (αρνήθηκαν) διαψεύδοντάς τους. Τους ενισχύσαμε μ' ένα τρίτο, και είπαν τότε (και οι τρεις): "Έχουμε σταλεί σ' εσάς (με οδηγίες)".

15. Είπαν: "Εσείς δεν είστε παρά άνθρωποι σαν κι εμάς. Ο δε Πανοικτίρμονας (ΑΛΛΑΧ) δεν έστειλε κανένα πράγμα. Δεν κάνετε τίποτα παρά να λέτε ψέματα".

16. Είπαν: "Ο Κύριός μας γνωρίζει ότι σ' εσάς έχουμε αποσταλεί.

17. Και δεν έχουμε (άλλο σκοπό) παρά (να σας αναφέρουμε) το φανερό Μήνυμα".

18. Είπαν: "Έχουμε το πέταγμα των πουλιών για σας (τα σημάδια είναι άσχημα για σας). Κι αν δεν τελειώσετε (δεν σταματήσετε να μιλάτε), θα σας πετροβολήσουμε και μια επώδυνη τιμωρία θα σας επιβάλλουμε εκ μέρους μας".

19. Είπαν: "Τα πουλιά σας είναι μαζί

إِنَّا نَحْنُ نُحْيِي الْمَوْتَىٰ وَنَكْتُبُ مَا قَدَّمُوا
وَآخَّرَهُمْ وَكُلُّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ فِي إِمَامٍ مُّبِينٍ ﴿١٢﴾

وَأَضْرِبْ لَهُم مَّثَلًا أَصْحَابَ الْقَرْيَةِ إِذْ جَاءَهَا
الْمُرْسَلُونَ ﴿١٣﴾

إِذْ أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمُ اثْنَيْنِ فَكَذَّبُوهُمَا فَعَزَّزْنَا بِثَالِثٍ
فَقَالُوا إِنَّا إِلَيْكُمْ مُّرْسَلُونَ ﴿١٤﴾

قَالُوا مَا أَنْتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا وَمَا أَنْزَلَ
الرَّحْمَنُ مِن شَيْءٍ إِن أَنْزَلَ إِلَّا تَكْدِيرًا ﴿١٥﴾

قَالُوا إِنَّا نَبِئُكُمْ إِنَّا إِلَيْكُمْ مُّرْسَلُونَ ﴿١٦﴾

وَمَا عَلَيْنَا إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴿١٧﴾

قَالُوا إِنَّا تَطَيَّرْنَا بِكُمْ لَئِن لَّمْ تَنْتَهُوا لَنَرْجُمَنَّكُمْ
وَلَيَمَسَّنَّكُم مِّنَّا عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٨﴾

قَالُوا طَائِفَةٌ مِّنْكُمْ مَعَكُمْ آيُن ذُكِّرُوا

σας (η κακή σας μοίρα σας συνοδεύει). Μήπως έχετε προειδοποιηθεί; Όχι βέβαια! Μάλιστα είστε ένας λαός που έχει ξεπεράσει κάθε όριο (παρανομίας)!"

بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُونَ ﴿١٦﴾

20. Και (τότε) ήρθε τρέχοντας ένας άνδρας από την άκρη της πόλης, και είπε: "Ω! Λαέ μου! Ακολουθήστε τους αποσταλμένους.

وَجَاءَ مِنْ أَقْصَا الْمَدِينَةِ رَجُلٌ

يَسْعَىٰ قَالَ يَا قَوْمِ اتَّبِعُوا الْمُرْسَلِينَ ﴿١٧﴾

21. "Ακολουθείστε αυτούς που δεν σας ερωτούν για (να πάρουν) αμοιβή και που είναι (οι ίδιοι) καθοδηγημένοι.

اتَّبِعُوا مَنْ لَا يَسْئَلُكُمْ أَجْرًا وَهُمْ مُّهْتَدُونَ ﴿١٨﴾

22. "Και γιατί να μη λατρεύω Εκείνον που με έπλασε και που σ' Αυτόν (όλοι σας) θα επιστρέψετε.

وَمَا لِيَ لَا أَعْبُدَ الَّذِي فَطَرَنِي وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿١٩﴾

23. "Μήπως θα πάρω (άλλες) θεότητες αντ' Αυτού; Αν ήθελε ο Πανοικτίρμονας, (ΑΛΛΑΧ) να με βλάψει, δεν θα με ωφελούσε η μεσολάβησή τους σε τίποτε, κι ούτε θα τους ήταν δυνατό να με σώσουν.

أَمْ أَخَذْتُمْ مِنْ دُونِهِ آلِهَةً إِنْ يُرِيدِ
الرَّحْمَنُ يَضِرَّ لَآ تَغْنِ عَنْهُ شَفَعَتُهُمْ
شَيْئًا وَلَا يُنْقِذُونَ ﴿٢٠﴾

24. "Αν λοιπόν το έκανα, θα βρισκόμουν - οπωσδήποτε σε φανερή πλάνη.

إِنِّي إِذًا لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٢١﴾

25. "Όσο για μένα, έχω πιστέψει (εξ ολοκλήρου) στον Κύριό σας. Ακούστε με, λοιπόν!"

إِنِّي ءَأَمِنْتُ بِرَبِّكُمْ فَأَسْمَعُونَ ﴿٢٢﴾

26. (Κι ακούστηκε μια φωνή) να λέγει: "Εμπα στον Παράδεισο". Κι εκείνος είπε: "Μακάρι να το μάθει ο λαός μου.

قِيلَ ادْخُلِ الْجَنَّةَ قَالَ يَا لَيْتَ قَوْمِي يَعْلَمُونَ ﴿٢٣﴾

27. "εκείνο που έκανε το Κύριό μου να με συγχωρήσει και να με κάνει από

بِمَا عَفَّرَ لِي رَبِّي وَوَعَلَىٰ مِنَ الْمُكْرَمِينَ ﴿٢٤﴾

τους τιμημένους!"

28. Και δεν στείλαμε κατά του λαού του - μετά απ' αυτόν - ούτε ένα στρατιώτη από τον ουρανό, κι ούτε ήταν για Μας ανάγκη να στείλουμε.

29. Δεν ήταν τίποτε περισσότερο από μια θροντερή Κραυγή, και να, όλοι τους πέθαναν κι έσθησαν (σα τη στάχτη).

30. (Τι κρίμα)! Τι ζημιά έπεσε πάνω στους δούλους (Μου)! Κανένας απόστολος δεν τους ήρθε, χωρίς να τον χλευάσουν!

31. Μα δεν θλέπουν πόσες (και πόσες) γενιές πριν απ' αυτούς έχουμε εξολοθρεύσει; Αυτοί δεν πρόκειται - βέβαια - να επιστρέψουν,

32. αλλά ο καθένας τους (χωριστά), κι όλοι μαζί θα επανέλθουν μπροστά Μας (για να δικαστούν).

33. Και ένα Σημείο (για την παντοδυναμία του ΑΛΛΑΧ) είναι η νεκρωμένη γη: που την ξαναζωντανεύσαμε και θγάζαμε απ' αυτήν σπόρο που (από τη βλάστησή του) τρώνε.

34. Και κάνουμε - σ' αυτή - κήπους από χουρμαδιές κι αμπέλια, κι ανοίγουμε - σ' αυτή - πηγές να χύνεται (νερό),

35. για να (χαίρονται) τρώγοντας από τους καρπούς (της). Και απ' ό,τι έκαναν τα χέρια τους. Γιατί λοιπόν να μην (Τον) ευχαριστήσουν;

﴿ وَمَا أَنْزَلْنَا عَلَى قَوْمِهِ مِنْ بَعْدِهِ مِنْ جُنْدٍ مِّنَ السَّمَاءِ وَمَا كُنَّا مُزْلِمِينَ ﴾ (٣٨)

﴿ إِن كَانَتْ إِلَّا لَاصِحَّةً وَجِدَةً فَإِذَا هُمْ خُمُودٌ ﴾ (٣٩)

﴿ يَحْضَرُونَ عَلَى الْعِبَادِ مَا يُبْهِمُ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴾ (٤٠)

﴿ أَلَمْ يَرَوْا كَرَاهِلَكُنَّا قَبْلَهُمْ مِنَ الْقُرُونِ أَنَّهُمْ إِلَيْهِمْ لَا يَرْجِعُونَ ﴾ (٤١)

﴿ وَإِنْ كُلُّ لَمَّا لَجِمْنَا جَمْعًا لَدَيْنَا مَحْضَرُونَ ﴾ (٤٢)

﴿ وَآيَةٌ لَهُمُ الْأَرْضُ الْمَيْتَةُ أَحْيَيْنَاهَا وَأَخْرَجْنَا مِنْهَا حَبًّا فَمِنْهُ يَأْكُلُونَ ﴾ (٤٣)

﴿ وَجَعَلْنَا فِيهَا جَنَّاتٍ مِّن تَجْوِيلٍ وَأَعْنَابٍ وَفَجْرَانًا فِيهَا مِنَ الْعُيُونِ ﴾ (٤٤)

﴿ لِيَأْكُلُوا مِن ثَمَرِهِ وَمَا عَمِلَتْهُ أَيْدِيهِمْ أَفَلَا يَشْكُرُونَ ﴾ (٤٥)

36. Ανώτερος είναι ο ΑΛΛΑΧ που έπλασε ανά ζεύγη όλα (τα είδη) που φυτρώνει η γη (ζεύγη) κι από το ίδιο (το ανθρώπινο) γένος, και από άλλα (είδη), για τα οποία δεν έχουν γνώση.

37. Και ένα Σημείο (επίσης) έχουν τη Νύχτα. Αποσύρουμε την Ημέρα (το φως) απ' αυτή, και τότε, να τους, που βουτούν στα σκοτάδια.

38. Και ο Ήλιος τρέχει (την πορεία του), ώσπου να φτάσει στον τόπο της ανάπαυσής του. Έτσι έχει θεσπιστεί από τον Παντοδύναμο, τον Πάνσοφο.

39. Και το φεγγάρι, - έχουμε προνοήσει και γι' αυτό (φωτεινά) σπίτια (για να διαβαίνει ανάμεσα), μέχρις - όπου επιστρέφει (και πάλι): σαν την παλιά (και μαραμμένη) ρίζα από το κοτσάνι της χουρμαδιάς.

40. Δεν επιτρέπεται στον Ήλιο (κατά την πορεία του) να προλαβαίνει το Φεγγάρι, και ούτε η Νύχτα να ξεπερνά την Ημέρα. Το καθένα κολυμπά με ακρίβεια στη (δική) του τροχιά.

41. Και ένα (άλλο) Σημείο, γι' αυτούς είναι ότι έχουμε φορτώσει (σώζοντας) τους απογόνους τους (τη γενιά τους) στη φορτωμένη Κιβωτό, (από το κατακλυσμό).

42. Και πλάσαμε γι' αυτούς όμοια (καράβια), που τα ανεβαίνουν.

43. Κι αν το θέλαμε, θα μπορούσαμε να τους πνίξουμε, οπότε δεν θα είχαν

سُبْحَانَ الَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا مِمَّا تُنْبِتُ
الْأَرْضَ وَمِنْ أَنْفُسِهِمْ وَمِمَّا لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٦﴾

وَأَيُّ لُحْمٍ أَيْلٌ نَسْلَخُ مِنْهُ النَّهَارَ
فَإِذَا هُمْ مُظْلَمُونَ ﴿٣٧﴾

وَالشَّمْسُ تَجْرِي لِمُسْتَقَرٍّ لَهَا
ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ﴿٣٨﴾

وَالْقَمَرَ قَدَرْتُمْ مَنَازِلَ حَتَّىٰ عَادَ كَالْعُرْجُونِ
الْقَدِيرِ ﴿٣٩﴾

لَا الشَّمْسُ يَنْبَغِي لَهَا أَنْ تُدْرِكَ الْقَمَرَ وَلَا آيِلٌ
سَابِقُ النَّهَارِ وَكُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ ﴿٤٠﴾

وَأَيُّ لُحْمٍ أَنَا حَمَلْنَا ذُرِّيَّتَهُمْ فِي الْفُلِكِ
الْمَشْحُونِ ﴿٤١﴾

وَعَلَقْنَا لَهُمْ مِنْ مِثْلِهِ مَا يَرْكَبُونَ ﴿٤٢﴾

وَإِنْ شَاءْنَا لَنُفِقَهُمْ فَلا يَصِحُّ مِنْهُمْ

εκεί κανένα βοηθό (για ν' ακούσει τις κραυγές τους), ούτε θα μπορούσαν να σωθούν,

44. Όμως ήταν με την Ευσπλαχνία Μας, κι γι' απόλαυση μέχρι ορισμένου χρόνου.

45. Κι όταν τους είπαν: "Φοβηθείτε από ό,τι είναι ανάμεσα στα χέρια σας (μπροστά σας), και από ό,τι είναι πίσω σας, (προσέξτε το παρόν, κι από ό,τι πέρασε, αντιμετωπίστε το μέλλον), ίσως να έχετε την ευσπλαχνία Μας".

46. Και δεν τους έρχεται κανένα Σημείο, από τα Σημεία του Κυρίου τους, χωρίς να απομακρυνθούν απ' αυτό (αμφισβητώντας το).

47. Κι όταν τους είπαν: "εξοδεύετε (ελεώντας) με ό,τι ο ΑΛΛΑΧ σας έχει προμηθεύσει", (τότε) εκείνοι που αρνήθηκαν την Πίστη, λένε σ' εκείνους που πιστεύουν: "Μήπως πρέπει να τατ'σουμε αυτόν, - που αν ο ΑΛΛΑΧ ήθελε θα τον τάτ'ζε(ο Ίδιος); (Σίγουρα) δεν είστε παρά σε φανερή πλάνη".

48. Και θα πουν (σε λίγο): "Πότε (θα επαληθεύσει) αυτή η υπόσχεση, αν είστε ειλικρινείς;"

49. Και (τι έχουν) να περιμένουν, παρά μόνο μια (ξαφνική) Κραυγή, που θα τους πάρει (εξαφανίζοντάς τους), την ώρα που συζητούν!

وَلَا هُمْ يُقَدَّرُونَ ﴿١٢٧﴾

إِلَّا رَحْمَةً مِنَّا وَمَتَاعًا إِلَىٰ حِينٍ ﴿١٢٨﴾

وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّقُوا مَا بَيْنَ أَيْدِيكُمْ وَمَا خَلْفَكُمْ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿١٢٩﴾

وَمَا أَنزَلْنَاهُمْ مِنْ آيَةٍ مِنْ آيَاتِنَا رَبِّهِمْ إِلَّا كَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ ﴿١٣٠﴾

وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ أَنْفِقُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا أَنْطَعِمُكُمْ مِنْ لَوْ شَاءَ اللَّهُ أَطْعَمَهُمْ إِنْ أُنزِلَ إِلَيْهِمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿١٣١﴾

وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٣٢﴾

مَا يَنْظُرُونَ إِلَّا الصَّيْحَةَ وَجُدَةً تَأْخُذُهُمْ وَهُمْ يَخِصِّمُونَ ﴿١٣٣﴾

50. Και δεν θα μπορέσουν τότε (- με διαθήκη -) να διαθέσουν (τις υποθέσεις τους), κι ούτε να επιστρέψουν στις οικογένειές τους!

فَلَا يَسْتَطِيعُونَ تَوْصِيَةً وَلَا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ
يَرْجِعُونَ ﴿٥٠﴾

51. Κι (αέρας) θα φυσήξει στη σάλλπιγγα, και τότε να τους (που βγαίνουν) από τους τάφους και διασπικά θα τρέξουν στον Κύριό τους!

وَيُفِخُ فِي الصُّورِ فَإِذَا هُمْ مِنَ الْأَجْدَاثِ
إِلَىٰ رَبِّهِمْ يَنْسِلُونَ ﴿٥١﴾

52. (Και) θα πουν: "Αλίμονό μας! Ποιος μας σήκωσε από τους τάφους μας"; (Και μια φωνή θα πει): "Αυτό είναι που σας έχει υποσχεθεί ο Φιλεύσπλαχνος (ΑΛΛΑΧ), κι επαληθεύθηκε ο λόγος των αποσταλμένων (Του)!"

قَالُوا إِنَّا بِنَاكُمْ مِنْ بَعْثِنَا مِنْ مَرْقَدٍ نَاهِدًا مَا وَعَدَ
الرَّحْمَنُ وَصَدَقَ الْمُرْسَلُونَ ﴿٥٢﴾

53. Δεν θα είναι παρά μόνο μια (ξαφνική) Κραυγή, και τότε, να τους όλοι μπροστά Μας θα παρουσιαστούν!

إِنْ كَأَنْتَ إِلَّا الصَّيْحَةُ وَاحِدَةً فَإِذَا هُمْ
جَمِيعٌ لَدَيْنَا مُحْضَرُونَ ﴿٥٣﴾

54. Σ' αυτή την Ημέρα καμιά ψυχή δεν πρόκειται να αδικηθεί, το παραμικρό, και δεν θα ανταμειφθείτε παρά σύμφωνα με ό,τι είχατε κάνει (στη ζωή).

فَالْيَوْمَ لَا تَنْظِلُمْ نَفْسٌ سَنِيًّا وَلَا تَحْزَنُونَ
إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٥٤﴾

55. Βεβαίως, οι Σύντροφοι του Παράδεισου θα χαιρόνται ευτυχισμένοι σ' αυτή την Ημέρα (για ό,τι είχαν προσφέρει)

إِنَّ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ الْيَوْمَ فِي شُغْلٍ فَكِهِونَ ﴿٥٥﴾

56. Αυτοί και οι σύζυγοί τους θα βρεθούν σε (δροσερή) σκιά, πλαγιασμένοι πάνω σε (ανάλογα για την αξία τους) θρονιά.

هُمْ وَأَزْوَاجُهُمْ فِي ظِلِّ عَلَى الْأَرْبَابِكِ مُتَكِينُونَ ﴿٥٦﴾

57. Και θα υπάρχει εκεί (κάθε είδους) φρούτο γι' αυτούς. Και θα έχουν οτιδήποτε ζητήσουν.

لَهُمْ فِيهَا فَاكِهَةٌ وَهُمْ مَا يَدْعُونَ ﴿٥٧﴾

58. "Ειρήνη"! - ένας Λόγος (χαιρετισμού) από τον Ελεήμονα Κύριον!

سَلَامٌ قَوْلًا مِنْ رَبِّ رَحِيمٍ ﴿٥٨﴾

59. Και (γκρεμιστείτε) σήμερα - χωρισμένοι, ω! Εσείς οι ένοχοι!

وَأَمْتَرُوا الْيَوْمَ أَيُّهَا الْمُجْرِمُونَ ﴿٥٩﴾

60. "Μα δεν σας έχω (απαγορεύσει) - Ω! παιδιά του Αδάμ, ότι - να μη λατρεύετε τον σατανά -, γιατί είναι φανερός (κηρυγμένος) εχθρός σας;

﴿٥٨﴾ أَلَمْ أَعْهَدْ لَكُمْ يٰٓبَنِي آدَمَ أَنْ لَا تَعْبُدُوا الشَّيْطَانَ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ﴿٦٠﴾

61. "Και ότι Εμένα (μόνο) να λατρεύετε (γιατί) αυτός είναι ο Ίσιος Δρόμος, (για να σωθείτε);

﴿٥٩﴾ وَأَنْ أَعْبُدُ فِي هَذَا صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٦١﴾

62. "Κι όμως παραπλάνησε ένα μεγάλο πλήθος από εσάς. Γιατί - λοιπόν - δεν λογιζεύεστε;

وَلَقَدْ أَضَلَّ مِنْكُمْ جَحِيلًا كَثِيرًا ﴿٦٢﴾ أَفَلَمْ تَكُونُوا تَعْقِلُونَ ﴿٦٢﴾

63. "Αυτή είναι η Κόλαση, για την οποία (επανειλημμένα) έχετε προειδοποιηθεί!

﴿٦١﴾ هٰذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ ﴿٦٣﴾

64. "Δοκιμάστε τις φλόγες της σήμερα, επειδή (επίμονα) απορρίπτατε (την Αλήθεια)".

﴿٦٢﴾ أَصَلَوْهَا الْيَوْمَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿٦٤﴾

65. Σήμερα θα σφραγίσουμε το στόμα τους, και θα Μας μιλούν τα χέρια τους, και θα μαρτυρήσουν τα πόδια τους για όσα έχουν κάνει.

﴿٦٣﴾ الْيَوْمَ نَخْتِمُ عَلَىٰ أَفْوَاهِهِمْ وَتُكَلِّمُنَا أَيْدِيهِمْ وَنَشْهَدُ أَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٦٥﴾

66. Κι αν θέλαμε, θα μπορούσαμε να τους αφαιρέσουμε (την όραση) από τα μάτια τους, κι έπειτα θα τρέχουν ψαχουλεύοντας (στα σκοτεινά) για το Δρόμο, αλλά πώς είναι δυνατό να τον δουν.

﴿٦٤﴾ وَلَوْ نَشَاءُ لَطَمَسْنَا عَلَىٰ أَعْيُنِهِمْ فَاسْتَبَقُوا الصِّرَاطَ فَأَنْتَ يُبْصِرُونَ ﴿٦٦﴾

67. Κι αν θέλαμε, θα μπορούσαμε να τους αλλάξαμε το σχήμα (και να μένουν χωρίς εξέλιξη) στις θέσεις τους, κι έπειτα δεν θα μπορούσαν να μετακινηθούν ούτε να επιστρέψουν.

68. Και σ' όποιον χορηγούμε μακροβιότητα, θα τον κάνουμε από τη φύση ν' αντιστραφεί (να γίνει παιδί). Γιατί λοιπόν δεν λογικεύονται;

69. Και δεν του έχουμε διδάξει (στον Μουχάμμεντ) την ποίηση. Δεν ταιριάζει σ' αυτόν (στον Προφήτη). Αυτό δεν είναι (άλλο τίποτε) παρά ένα Μήνυμα και ένα Κοράνι (ανάγνωσμα) φανερό.

70. Για να προειδοποιήσει οτιδήποτε ζωντανό και να επαληθεύσει το Λόγο (τη τιμωρία) κατά των αρνητών (της αλήθειας).

71. Μα δεν βλέπουν ότι, - από τα πολλά που έφτιαξαν τα χέρια Μας - Εμείς είμαστε που πλάσαμε (και) τα ζωντανά που είναι στην εξουσία τους;

72. Και ότι τα έχουμε υποτάξει σ' αυτούς (για να τα χρησιμοποιούν); Κι απ' αυτά άλλα είναι για να μεταφέρουν και άλλα για να τρώγουν.

73. Και βρίσκουν σ' αυτά κι άλλες ωφέλειες, και το (γάλα) για να πίνουν. Γιατί -λοιπόν - δεν ευχαριστούν;

74. Κι έπειτα παίρνουν (για λατρεία) άλλες θεότητες αντί τον ΑΛΛΑΧ

وَلَوْ نَشَاءُ لَمَسَخْنَهُمْ عَلَىٰ مَكَانَتِهِمْ
فَمَا اسْتَسْقَمُوا مَضِيًّا وَلَا يُرْجَعُونَ ﴿٦٧﴾

وَمَنْ نُعَمِّرْهُ نُنَكِّسْهُ
فِي الْخَلْقِ أَفَلَا يَعْلَمُونَ ﴿٦٨﴾

وَمَا عَلَّمْنَاهُ الشِّعْرَ وَمَا يَنْبَغِي
لَهُ إِن هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ وَقُرْآنٌ مُّبِينٌ ﴿٦٩﴾

لِيُنذِرَ مَن كَانَ حَيًّا وَيَحِقَّ الْقَوْلُ
عَلَى الْكٰفِرِينَ ﴿٧٠﴾

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا خَلَقْنَا لَهُمْ مِمَّا عَمِلَتْ أَيْدِينَا أَنْعَامًا
فَهُمْ لَهَا مٰلِكُونَ ﴿٧١﴾

وَدَلَّلْنَاهَا لَهُمْ فَمِنْهَا رَكُوبُهُمْ وَمِنْهَا يَأْكُلُونَ ﴿٧٢﴾

وَلَهُمْ فِيهَا مَنَافِعُ وَمِنْهَا يَشْكُرُونَ ﴿٧٣﴾

وَاتَّخَذُوا مِن دُونِ اللَّهِ آلِهَةً
لَّعَلَّهُمْ يُنصَرُونَ ﴿٧٤﴾

(ελπίζοντας) ότι θα μπορέσουν να τους βοηθήσουν!

75. (Αυτές όμως) δεν έχουν τη δύναμη να τους βοηθήσουν ενώ θα τους φέρουν (μπροστά Μας) σαν στρατιώτες (για να καταδικαστούν).

لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَهُمْ وَهُمْ لَهُمْ جُنْدٌ مُّحَضَّرُونَ ﴿٧٥﴾

76. Ας μη σε θλίβουν τα λόγια τους. Γνωρίζουμε (πολύ καλά) ό,τι έχουν κρυμμένο, - όσο - και ό,τι φανερώνουν.

فَلَا يَحْزَنُكَ قَوْلُهُمْ إِنَّا نَعْلَمُ مَا يُبْرُونَ
وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿٧٦﴾

77. Μα δεν δλέπει ο άνθρωπος, ότι Εμείς είμαστε που τον έχουμε δημιουργήσει από ένα σπέρμα; (Κι όμως) να τον (που στέκεται) σαν φανερός (δημόσιος) αντίπαλος!

أَوَلَمْ يَرِ الْإِنْسَانُ أَنَّا خَلَقْنَاهُ مِنْ نُطْفَةٍ
فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُّبِينٌ ﴿٧٧﴾

78. Και προβάλλει για Μας (ο άπιστος) παραδείγματα (Μας παραβάλλει με δημιουργήματα) και ξέχασε (τη δική του δημιουργία), λέγοντας: "Ποιος μπορεί να ζωντανέψει (ξέρα) κόκαλα, ενώ θρίζονται σε αποσύνθεση";

وَضَرَبَ لَنَا مَثَلًا وَنَسِيَ خَلْقَهُ قَالَ مَنْ يُعْجِي
الْعِظْمَ وَهِيَ رِيْسٌ ﴿٧٨﴾

79. Να πεις: "Θα τους ξαναδώσει τη ζωή Εκείνος που τα έπλασε για πρώτη φορά, και (που) είναι Γνώστης για κάθε δημιούργημα!

قُلْ يُحْيِيهَا الَّذِي أَنْشَأَهَا أَوَّلَ مَرَّةٍ وَهُوَ بِكُلِّ
خَلْقٍ عَلِيمٌ ﴿٧٩﴾

80. "Ο ίδιος που έκανε για σας (τη) φωτιά (να παράγεται) από το πράσινο δένδρο, και να τώρα που εσείς απ' αυτό είναι που ανάβετε (τη δική σας φωτιά)!

الَّذِي جَعَلَ لَكُم مِّنَ الشَّجَرِ الْأَخْضَرِ نَارًا
فَإِذَا أَنشأْتُمْ تُوْقِدُونَ ﴿٨٠﴾

81. "Μα δεν είναι Εκείνος, που δημιούργησε τους ουρανούς και τη γη, να μπορεί να δημιουργήσει (κι άλλα) όμοια μ' αυτά; "Βέβαια! Γιατί είναι ο (Υπέρτατος) Δημιουργός, με (άπειρη

أَوَلَيْسَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِقَدِيرٍ
عَلَىٰ أَنْ يَخْلُقَ مِنَّا هُمْ بَلَىٰ وَهُوَ الْخَلْقُ الْعَلِيمُ ﴿٨١﴾

ικανότητα και) Γνώση!

82. Και να η διαταγή Του - όταν θέλει ένα πράγμα - Λέγει: "Γεννηθήτω" και γίνεται!

83. (Ωστε) Ανώτερος είναι Εκείνος, (ο ΑΛΛΑΧ) που στα χέρια Του βρίσκεται η κυριότητα κάθε πράγματος, και σ' Αυτόν (όλοι) θα επιστρέψετε.

**(37) Σούρα ελ-Σαφφάτ
(Οι Τάξεις - Οι Διαβαθμισμένοι)**

Στο όνομα του ΑΛΛΑΧ
του Παντελεήμονα, του Πολυεύσπλαχνο

1. Ορκίζομαι στους αγγέλους που ταξινόμησαν τον εαυτό τους στη προσευχή

2. και που αποκρούουν (την αμαρτία), με αποκρούσεις (σφοδρές),

3. κι έτσι απαγγέλλουν το Μήνυμα (του ΑΛΛΑΧ)!

4. Βέβαια, ο Θεός σας - οπωσδήποτε - είναι ένας και Μόνος!

5. Κύριος των ουρανόων και της γης, και σ' ότι βρίσκεται ανάμεσά τους, και Κύριος κάθε σημείου της Ανατολής (του ήλιου)!

6. Έχουμε - βέβαια - στολίσει τον πιο κοντινό (με τη γη) ουρανό, με στολίδια τα λαμπρά άστρα,

7. (για ομορφιά) και για προφύλαξη από κάθε πεισματάρη αποστάτη δαίμονα,

إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذْ أَرَادَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٨٢﴾

فَسُبْحَانَ الَّذِي بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٨٣﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالصَّفَّاتِ صَفًّا ﴿٨٤﴾

فَالرَّجْرَجَاتِ زَجْرًا ﴿٨٥﴾

فَالنَّائِبَاتِ ذِكْرًا ﴿٨٦﴾

إِنَّ إِلَهَهُمُ لَوَاحِدٌ ﴿٨٧﴾

رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَرَبُّ الْمَشْرِقِ ﴿٨٨﴾

إِنَّا رَتَبْنَا السَّمَاءَ الدُّنْيَا رِزْقًا لِلْكَوَاكِبِ ﴿٨٩﴾

وَحِفْظًا مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ مَارِدٍ ﴿٩٠﴾